

Arrest

nr. 320 846 van 29 januari 2025
in de zaak RvV X/ XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. HINNEKENS
Louis Pasteurlaan 24
8500 KORTRIJK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 26 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 4 september 2024 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HINNEKENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. MULLIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten.

Op 9 oktober 2023 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 27 mei 2024 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 27 juni 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en Tamil van origine te zijn. U bent geboren in Anbuvalipuram, in het district Trincomali van de Oostelijke Provincie in Sri Lanka. U bent een protestantse christen.

In 1985 werd de Tamil bevolking in uw regio aangevallen door de Singalezen. Uw familie vluchtte naar een veilige regio en kon drie maanden niet naar huis terugkeren. Uw broer sloot zich aan bij de LTTE. In 1988 werd hij in een gevecht gedood door het Indisch leger. In 1990 vond er andermaal een groot conflict plaats tussen de Tamils en de Singalezen. U raakte gewond, maar kon dankzij de hulp van uw broer en schoonbroer vluchten.

In 2003 trouwde u met zus B. met uw schoonbroer M.J.V. in Trincomali. Zij verhuisden naar België, waar zij tot op heden nog steeds verblijven. In 2005 werd uw regio omsingeld door het Sri Lankaanse leger. Er werd een algemeen onderzoek gehouden tegen leden van de LTTE. U had op dat moment geen identiteitsdocumenten bij en panikeerde. U liep naar huis, maar werd daar tegengehouden en geslagen door de Sri Lankaanse autoriteiten. Uw vader leverde uw identiteitsdocumenten af en u werd vrijgelaten. In 2006 verliet u, omwille van dit incident, Sri Lanka en reisde u legaal met uw eigen paspoort naar Dubai, de Verenigde Arabische Emiraten. Daar werkte u tot 2007 als elektricien. U keerde terug naar Sri Lanka omdat u het werk er te zwaar vond. Op 27 januari 2008 huwde u met R.C.. Op 18 maart 2008 kwamen er twee onbekende mensen naar u zoeken. Uw moeder vermoedde dat het CID-officieren waren en diende op 19 maart 2008 een klacht in bij de Human Rights Commission of Sri Lanka. In augustus 2009 verhuisde u naar het ouderlijk huis van uw echtgenote in Trincomali. Daarna, op 30 augustus 2009, reisde u legaal met uw eigen paspoort naar Qatar. U ging daar werken als elektricien. In augustus 2011 ging u 42 dagen op vakantie in Sri Lanka, en keerde daarna terug naar Qatar. In maart 2013 kwam u terug naar Sri Lanka. Na uw terugkomst woonden u en uw echtgenoot zowel in uw eigen ouderlijk huis als bij uw schoonouders. Op 23 maart 2015 werd u per brief opgeroepen om zich aan te melden voor onderzoek bij het hoofdkantoor van de CID in Colombo. Op 28 maart 2015 ging u dan ook naar het hoofdkantoor, waar u het dossier van uw schoonbroer kreeg voorgeschoteld en over hem ondervraagd werd. Op dat moment kwam u te weten dat hij lid was van de LTTE en ook actief was binnen de TCC. In 2016 en 2018 reisde uw schoonbroer van het Verenigd Koninkrijk heen en weer naar India om er trouwfeesten bij te wonen. Op 5 februari 2021 werd u in hechtenis vastgehouden door de CID, omdat u geen informatie meer bezorgd had over uw schoonbroer. U werd in augustus 2022 uiteindelijk vrijgelaten met de hulp van een minister, genaamd P.. Uw vrouw had deze minister in juni 2022 namelijk omgekocht voor 2 miljoen Sri Lankaanse rupi's. Op 19 oktober 2022 kreeg u een hartaanval en werd u opgenomen in het ziekenhuis. Op 27 september 2023 verliet u Sri Lanka en nam het vliegtuig naar Qatar, waarna u verder vloog naar een Europees land. Tien dagen later reisde u met de auto naar België. U diende hier een verzoek in op 9 oktober 2023.

Een maand na uw vertrek uit Sri Lanka, verhuisde uw echtgenote naar een huurhuis in Trincomali. U verklaarde heden nog hartpijn te ondervinden.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende stukken neer: uw geboorteakte (origineel), uw huwelijksakte (origineel), een oproepingsbrief van de CID (origineel), een aanklacht van uw echtgenote bij de politie (origineel), een certificaat betreffende uw tewerkstelling in Qatar (origineel), uw Sri Lankaans rijbewijs (origineel), een klacht van uw moeder bij de Human Rights Commission of Sri Lanka (origineel), een schriftje met notities betreffende uw medische problematiek (origineel), een medisch attest van een ziekenhuis (origineel), een medisch attest van het Belgische Rode Kruis (origineel), een lijst van de Sri Lankaanse overheid met namen van verbannen personen (origineel) en een daarbij horend document van uw schoonbroer (origineel), een attest van de ICRC betreffende de problemen van uw schoonbroer (origineel), vier bladzijden van het paspoort van uw schoonbroer (kopie), een foto van de herdenkingsplechtigheid van uw overleden broer in Kortrijk, een folder van de kerk waar u naartoe gaat (origineel), een inschrijvingsformulier van een cursus Nederlands (origineel), uw Sri Lankaanse identiteitskaart (kopie), twaalf bladzijden van uw eerste en vorige paspoort (kopie), een brief van een Sri Lankaanse katholieke priester betreffende uw problemen (kopie), vier bladzijden van het Britse paspoort van uw broer R.W. (kopie), twee bladzijden van het Britse paspoort van uw broer J.C.W. (kopie) en de Belgische identiteitskaart van uw zus B. (kopie).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Hoewel u stelde hartproblemen te kennen en hartpijn te hebben (NPO, d.d. 27 mei 2024, p. 2).

Ter staving legde u een schriftje met notities betreffende uw medische problematiek, een medisch attest van een ziekenhuis en een medisch attest van het Belgische Rode Kruis neer. U werd bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op 27 mei 2024 echter gevraagd of u in staat was om het interview te doen, waarop u bevestigend antwoordde. U gaf geen specifieke noden aan (NPO, p. 2). Na de pauze werd u andermaal gevraagd of u het goed stelde, en haalde u geen problemen aan (NPO, p. 11).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Allereerst wordt opgemerkt dat u in gebreke bleef een duidelijk zicht te geven op uw uitreis uit Sri Lanka en uw reisweg naar Europa waardoor het vermoeden ontstaat dat u essentiële informatie voor het Commissariaat-generaal tracht achter te houden. Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans redelijkerwijze verwacht worden dat hij volledige en waarheidsgetrouwe informatie aanreikt aangaande essentiële elementen als zijn identiteit, alsook zijn reisweg en relaas, en dat hij er alles aan doet om die zo goed mogelijk te staven. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 12 oktober 2023, punt 1) werd u dan ook nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Echter bleef u in gebreke enig document of stuk neer te leggen die uw laatste uitreis uit Sri Lanka en uw reisweg zou kunnen staven. Uw eigen paspoort was slechts geldig van 27 juli 2009 tot 27 juli 2019 en biedt aldus geen zicht op de periode die daarop volgt. Hoe dan ook legde u slechts kopieën van enkele bladzijden uit dit paspoort neer, waardoor u eveneens in gebreke blijft een volledig zicht te geven op waar en wanneer u in de desbetreffende periode verbleven heeft. Met betrekking tot uw tweede eigen paspoort verklaarde u op nogal stereotiepe wijze dat deze werd afgenomen door de smokkelaar in Trincomali, en nooit meer werd teruggegeven (NPO, p. 5). U heeft nagelaten het verlies ervan ooit aan te geven bij eender welke autoriteiten (NPO, p. 5), waardoor dit niets meer dan een blote bewering is. U beweerde Sri Lanka op illegale wijze, met een vals paspoort van de smokkelaar, verlaten te hebben op 27 september 2023 (NPO, p. 8). U gevraagd details te verschaffen over dit vermeende valse paspoort, stelde u louter en alleen dat u onder de naam A. reisde en het paspoort er uit zag als een Frans paspoort. U dacht dat het paspoort rood was. Verder wist u er niets over te vertellen (NPO, p. 8). Gezien de frequente en doorgedreven identiteitscontroles op internationale luchthavens is het volstrekt ongeloofwaardig dat u zou reizen met een reistitel waarvan u nauwelijks kennis bleek te hebben. Het schijnt het Commissariaat-generaal dan ook toe dat u op legale wijze Sri Lanka, alsook reeds langer, verlaten heeft en nog in het bezit bent van uw eigen paspoort maar deze liever niet kenbaar wenst te maken daar de inhoud ervan mogelijks niet zou stroken met uw eigen verklaringen. Zulks getuigt van weinig oprechtheid in uw hoofde en houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw geloofwaardigheid.

Ten gronde verklaarde u door de Sri Lankaanse autoriteiten gezocht te worden daar uw schoonbroer lid zou geweest zijn van de LTTE. Desalniettemin acht het Commissariaat-generaal uw voorgehouden relaas en vrees niet aannemelijk daar u hieromtrent allerminst overtuigende noch geloofwaardige elementen heeft aangereikt.

Als aanleiding van uw problemen in Sri Lanka verwees u naar het lidmaatschap van uw schoonbroer M.J.V. bij de LTTE en de TTC. Het Commissariaat-generaal stelt echter vast dat u de beweerde familieband niet ontegensprekelijk heeft aangetoond daar u in gebreke bleef enige stukken of documenten neer te leggen die het huwelijk van uw zus B. en M.J. zouden kunnen staven. Zo legde u louter en alleen een kopie van het paspoort van M.J. en een kopie van de Belgische identiteitskaart van uw zus B. neer, maar vormen deze geen enkel bewijs voor hun huwelijk en bijgevolg evenmin voor uw beweerde familieband met M.J.. Hoe dan ook betreffen deze neergelegde stukken slechts kopieën, die objectieve bewijswaarde ontberen daar deze steeds onderhevig kunnen geweest zijn aan mogelijk knip- en plakwerk. Voorts legde u uiterst vage en weinig coherente verklaringen af aangaande M.J. en zijn persoonlijke situatie met als gevolg dat er op ernstige wijze wordt betwist dat u hem überhaupt persoonlijk zou kennen of zou gekend hebben. Zo verklaarde u dat M.J. omwille van zijn banden met de LTTE Sri Lanka op zestienjarige leeftijd gearresteerd werd, maar werd vrijgekocht en vervolgens naar België vluchtte (NPO, p. 12). Vreemd genoeg wist u echter niet te vertellen wanneer precies hij voor het eerst naar België gekomen was (NPO, p. 13). U gokte dat dit in de jaren negentig was (NPO, p. 6). Hoewel u beweerde dat M.J. in 2003 in Trincomali met uw zus huwde, zou u pas meer dan tien jaar later, in 2015, te weten komen dat hij lid was van de LTTE (NPO, p. 11, 15). Zulks is bevreemdend en weinig geloofwaardig, U voorts over J.M. en zijn banden met de LTTE bevraagd, verklaarde u uiterst vaag: "Hij was in de LTTE", "Zelfs nadat hij hier was gekomen, verzamelde hij fondsen die hij zond naar de LTTE. Hij deed dit via de TCC organisatie" (NPO, p. 12). U gevraagd om meer details te verschaffen over zijn lidmaatschap, antwoordde u echter dat hij u geen informatie gegeven had. Hij zou u louter en alleen verteld hebben dat hij 'actief' was. U verklaarde uitdrukkelijk niets te weten over zijn activiteiten bij de LTTE, noch wist u te vertellen wanneer precies hij zich had aangesloten (NPO, p. 12-13). Van een verzoeker om internationale bescherming kan echter redelijkerwijze verwacht worden dat hij alle opgeworpen elementen, die de kern en directe oorzaak vormen van zijn eigen problemen en relaas, op uitvoerige wijze kan toelichten. Dat u niet in staat bent enigszins concrete en essentiële informatie te verschaffen met betrekking tot uw beweerde schoonbroer en zijn activiteiten bij de LTTE, is geenszins ernstig en is vernietigend voor uw geloofwaardigheid. Daar u stelde dat u heden bij uw zus en schoonbroer verblijft (NPO, p. 6) en u aldus in de mogelijkheid bent geweest om zich voorafgaand aan het persoonlijk onderhoud op uitgebreide en afdoende wijze te informeren, is het gebrek aan kennis over uw beweerde schoonbroer zijn activiteiten op geen enkele

wijze verschoonbaar. U legde geen enkel stuk neer dat zijn lidmaatschap bij de LTTE en/of TCC zou kunnen staven.

Wat er ook van zij, evenmin kan enig geloof worden gehecht aan uw bewering omwille van het lidmaatschap van uw beweerdde schoonbroer bij de LTTE en TCC zelf ooit problemen gekend te hebben met de Sri Lankaanse autoriteiten. Het Commissariaat-generaal stelt immers vast dat u allerminst overtuigende noch geloofwaardige elementen heeft aangereikt met betrekking tot uw voorgehouden relaas an sich.

Om te beginnen stipt het Commissariaat-generaal aan dat M.J. reeds in de jaren negentig Sri Lanka ontvlucht zou zijn (NPO, p. 6) en een laatste maal naar Sri Lanka reisde in 2003 (NPO, p. 13). Hierna zou hij nooit meer zijn teruggekeerd. Dat de Sri Lankaanse autoriteiten, na meer dan twintig jaar, tot op heden actief op zoek zouden zijn naar M.J. en nog steeds informatie over hem trachten te verkrijgen, is volkomen ongeloofwaardig.

Mocht er toch enig geloof worden gehecht aan deze bewering - quod non, is het in elk geval niet geloofwaardig dat de Sri Lankaanse autoriteiten u zouden viseren om informatie te verkrijgen over M.J.. U maakte immers geenszins aannemelijk dat alle familieleden van M.J. Sri Lanka verlaten hadden en u als enige 'verwant' nog in het land verbleef. Zo werd u gevraagd of er nog familieleden van M.J. in Sri Lanka verbleven, maar antwoordde u negatief. Iedereen zou naar het buitenland vertrokken zijn, al was u opmerkelijk genoeg niet bij machte concrete informatie aan te reiken over hun vertrekdatum (NPO, p. 12). Dat u als enige verwant van M.J. in Sri Lanka zou achtergebleven zijn, is dan ook een blote bewering die u op geen enkele manier hard maakte. Bijgevolg acht het Commissariaat-generaal het ongeloofwaardig dat u het doelwit zou geworden zijn van de Sri Lankaanse autoriteiten.

De geloofwaardigheid van uw relaas wordt verder teniet gedaan daar u allerminst aannemelijke en bovendien tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de problemen en incidenten die u zou ondervonden hebben. Het eerste incident dat u aanhaalde betreft een algemene inspectie in uw regio in 2005. U verklaarde dat de Sri Lankaanse autoriteiten op zoek waren naar LTTE-leden en "mensen die geen identiteitsdocumenten bij zich hadden" (NPO, p. 9). U werd tegengehouden en geslagen, maar werd vrijgelaten toen uw vader uw identiteitsdocumenten aan de autoriteiten afleverde (NPO, p. 8, 9, 10). Nergens uit uw verklaringen blijkt echter dat u omwille van dit incident een vrees diende te koesteren. Na het afleveren van uw identiteitsdocumenten werd u immers gewoon vrijgelaten en deed er zich geen probleem meer voor. Desalniettemin stelde u dat u na dit incident 'panikeerde' en om die reden in 2006 naar Dubai vertrok (NPO, p. 9). Dat u pas het daaropvolgende jaar Sri Lanka verliet, ondermijnt evenwel de ernst en geloofwaardigheid van het voorgehouden incident alsook uw vrees op totale wijze. Het tweede incident waar u naar verwees, betreft een bezoek van twee onbekenden bij uw thuis op 18 maart 2008. Deze twee personen waren naar u op zoek en hadden uw moeder ondervraagd daar uzelf op dat moment bij uw schoonfamilie op bezoek was (NPO, p. 9, 13, 14). Uw moeder dacht dat de twee onbekenden CID-officieren waren en verbood u nog naar huis te komen. U beweerde hierna nooit meer naar huis teruggekeerd te zijn (NPO, p. 13). Deze bewering wordt echter totaal ongeloofwaardig bevonden daar u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud stelde dat u omwille van dit incident pas in augustus 2009 naar uw schoonfamilie verhuisde (NPO, p. 4). Hoewel u stelde dat u na het bezoek van de twee onbekenden andermaal 'panikeerde', liet u meer dan een jaar verstrijken vooraleer u op 30 augustus 2009 het land uit 'vluchtte' en naar Qatar reisde om daar te werken (NPO, p. 9). Gelet op het feit dat u meer dan een jaar in Sri Lanka kon verblijven zonder nog enige problemen te ondervinden, acht het Commissariaat-generaal het volkomen ongeloofwaardig dat de Sri Lankaanse autoriteiten naar u op zoek waren. De ongeloofwaardigheid van deze bewering, blijkt eveneens uit het feit dat u in augustus 2011 op legale wijze van Qatar naar Sri Lanka reisde om 42 dagen op vakantie te komen (NPO, p. 10, 14). Sterker nog, u nam ontslag van uw werk in Qatar en keerde in maart 2013 terug naar Sri Lanka (NPO, p. 14). Uw terugkeer naar Sri Lanka is op geen enkele wijze verenigbaar met uw bewering destijds gezocht te worden door de Sri Lankaanse autoriteiten en ondermijnt op totale wijze de geloofwaardigheid van uw relaas in globo.

Zeven jaar lang vond er geen enkel incident plaats, tot de Sri Lankaanse autoriteiten op 23 februari 2015 plotseling contact met u opnamen. U werd per brief opgeroepen voor onderzoek bij het hoofdkantoor van de CID (NPO, p. 10, 14). Dat de Sri Lankaanse autoriteiten al die jaren een passieve houding hadden aangenomen en u zomaar met rust hadden gelaten, is bevreemdend en houdt weinig steek. U beweerde op 28 februari 2015 naar het hoofdkantoor van de CID gegaan te zijn, waar u gevraagd werd om alle informatie over M.J. te bezorgen. Daarna werd u vrijgelaten (NPO, p. 15). Ter staving van dit incident legde u een oproepingsbrief van de CID neer. Echter wordt aangestipt dat uit beschikbare informatie blijkt dat allerhande Sri Lankaanse documenten gezien de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, waardoor de bewijswaarde an sich eerder relatief is. De door u neergelegde brief is aldus niet bij machte het voorgehouden incident te staven.

Vervolgens zou het vreemd genoeg andermaal verschillende jaren duren vooraleer u terug in aanraking kwam met de CID. U verklaarde dat u op 5 februari 2021 door de CID in hechtenis werd vastgehouden, omdat u na het onderzoek in 2015 in gebreke was gebleven informatie te bezorgen over M.J. (NPO, p. 11, 15). U gevraagd waarom de CID u van 2015 tot 2021 niet meer gecontacteerd hadden, stelde u nogal flauw en stereotiep dat uw gsm 'stuk' was (NPO, p. 16). Eerder tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u echter nog dat u uw gsm was 'kwijtgeraakt' (NPO, p. 11). Dat u zo makkelijk van de CID zou afkomen, is hoe dan ook totaal ongeloofwaardig. Voorts wordt de geloofwaardigheid van uw relaas verder teniet gedaan daar

u ten aanzien van de DVZ andersluidende verklaringen aflegde. Daar verklaarde u: "Driejaar lang vroegen ze achter informatie van hem. Mijn telefoon was beschadigd en ik had geen contact meer met mijn schoonbroer. Ik zei hen dat ik geen nieuwe informatie had" (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Bovenvermelde verklaringen zijn dermate tegenstrijdig dat ze op geen enkele wijze verschoonbaar zijn en doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Voorts stelde u twee jaar vastgehouden geweest te zijn (NPO, p. 11), terwijl uit uw latere verklaringen dan weer bleek dat u eigenlijk slechts van februari 2021 tot augustus 2022 werd vastgehouden (NPO, p. 15). Hoewel u beweerde gedurende een lange periode vastgehouden geweest te zijn, waren uw verklaringen omtrent uw gevangenhouding uiterst beknopt en vaag. U gevraagd of u in een gevangenis werd vastgehouden, antwoordde u naast de kwestie dat u een klein raampje had om naar buiten te kijken (NPO, p. 16). Gepolst naar wat er allemaal gebeurd was tijdens uw gevangenhouding, stelde u summier: "Om zes uur in de ochtend werden we buiten gelaten om ons te wassen. Daarna staken ze ons terug", "Dat is alles" (NPO, p. 16). Dat u niets meer over uw gevangenhouding kon vertellen, is andermaal vernietigend voor de geloofwaardigheid van de door u beweerde feiten. Ook uw verklaringen omtrent de omkoping van de minister en uw vrijlating, zijn geenszins overtuigend. Zo werd u gevraagd hoe uw echtgenote deze minister kende, en antwoordde u opvallend vaag: "Er waren politici in ons dorp. Via hen hebben ze hem bereikt" (NPO, p. 16). U kon bovendien niets concreet over de minister vertellen (NPO, p. 16). De ongeloofwaardigheid van uw relaas en uw voorgehouden vrees wordt andermaal bevestigd door het feit dat u na uw vrijlating nog een jaar in Sri Lanka kon verblijven, zonder enige problemen ondervonden te hebben met de autoriteiten. Zo zou pas op 27 september 2023 vetrokken zijn (NPO, p. 8).

Betreffende de problemen die u in de jaren 80 en 90 zou ondervonden hebben tijdens de Sri Lankaanse burgeroorlog (NPO, p. 10), wordt nog opgemerkt dat deze uiterst gedateerd en aldus niet meer actueel zijn. Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen dat u hierdoor op heden nog een vrees koestert en acht het Commissariaat-generaal het dan ook niet aannemelijk dat u omwille van deze voorgehouden incidenten bij terugkeer naar uw land van herkomst nog problemen zou ondervinden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, wordt uw relaas volkomen ongeloofwaardig geacht. Bijgevolg kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering tot op heden nog gezocht te worden door de Sri Lankaanse autoriteiten en bij terugkeer gearresteerd te worden.

U trouwens gevraagd waarom u uiteindelijk - een jaar na uw vrijlating - besloten had om het land te verlaten, verklaarde u: "Door mijn hartaanval zou ik doodgaan, dus ik besloot het land te verlaten" (NPO, p. 16). Voorts verzocht u aan het einde van het persoonlijk onderhoud de ambtenaar van het Commissariaat-generaal om u te helpen met uw medische behandeling, hetgeen u staafde met de nodige medische stukken (NPO, p. 17). Gelet op deze verklaringen alsook de ongeloofwaardigheid van uw relaas (supra), vermoedt het Commissariaat-generaal dat u uw land van herkomst eerder heeft verlaten omwille van medische redenen en u op zoek bent naar medische zorg, meer dan dat u een oprecht verzoek indiende tot het krijgen van internationale bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen echter te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, 52, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Tot slot werden de door u neergelegde stukken ter staving van uw asielaanvraag reeds gedeeltelijk besproken en zijn zij niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben slechts een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een in casu ongeloofwaardig relaas herstellen. Uw geboorteakte, de kopie van uw identiteitskaart en de kopie van uw rijbewijs staven uw identiteit, hetgeen heden niet betwist wordt. Uw huwelijksakte staft dat u gehuwd bent. Ter staving van uw vasthouding in 2021 legde u een aanklacht van uw echtgenote bij de politie neer. Echter wordt andermaal benadrukt dat de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten eerder relatief is, daar ze door de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt. Bovendien is de aanklacht tegenstrijdig met uw eigen verklaringen, waardoor de authenticiteit ervan volledig teniet gedaan wordt. U verklaarde immers dat u op 5 februari 2021 werd vastgehouden door de Sri Lankaanse autoriteiten, terwijl de brief stelt dat u het huis verlaten had op 10 februari 2021 en vervolgens nooit meer was thuisgekomen (zie vertaling). De brief staft geenszins uw voorgehouden vasthouding. Het certificaat betreffende uw tewerkstelling in Qatar staft dat u in Qatar tewerkgesteld bent geweest. De klacht van uw moeder bij de Human Rights Commission of Sri Lanka staft geenszins het voorgehouden incident van 2008. Het betreft immers een louter 'kaartje' waar, afgezien van de vermelding "complaint of threat", geen concrete en relevante informatie in wordt uiteengezet. De lijst van de Sri Lankaanse overheid met namen van verbannen personen en het daarbij horende document betreffende M.J., staven dat de persoon M.J. genoemd wordt onder Regulation 4(7) van de United Nations Regulations No. 1 of 2012. Het attest van de ICRC betreffende de problemen van M.J. vermeldt dat hij zich verschillende malen bij de ICRC heeft aangemeld tussen 30 juni 1993 en 17 maart 1994, en dat hij vastgehouden zou geweest zijn. Dit stuk heeft betrekking op de persoon M.J. en staft op geen enkele wijze uw eigen problemen. Immers werd reeds uitvoerig uiteengezet waarom geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering omwille van zijn

lidmaatschap bij de LTTE en TCC zelf problemen gekend te hebben (supra). Het paspoort van M.J. staamt dat hij in juli 2023 naar Maleisië gereisd is. De foto van de herdenkingsplechtigheid van uw (vermeende) overleden broer is een indicatie dat hij in 1988 om het leven is gekomen. De foto vormt echter geen sluitend bewijs voor zijn overlijden, daar privéfoto's objectieve bewijswaarde ontberen gezien deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat is afgebeeld. Het CGVS heeft met andere woorden geen enkel zicht op waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze persoon zou zijn overleden. Dat hij immers uw broer zou zijn en bovendien actief zou zijn geweest bij de LTTE, bleek evenzeer een blote bewering die u niet hard wist te maken. De folder van de kerk waar u gewoonlijk naartoe gaat is irrelevant in het kader van uw verzoek om internationale bescherming en kan buiten beschouwing gelaten worden. Het inschrijvingsformulier van een cursus Nederlands staamt dat u zich heeft ingeschreven voor een opleiding in het schooljaar 2023-2024. Wat betreft de brief van een Sri Lankaanse katholieke priester betreffende uw problemen wordt opgemerkt dat deze geen enkele bewijswaarde heeft daar deze door eender wie, eender waar en eender wanneer geschreven kan zijn. Gelet op het zeer gesolliciteerde karakter van de brief, kan er geen enkel geloof aan worden gehecht. De kopieën van de Britse paspoorten van uw broers R.W. en J.C.W. zijn een indicatie van hun identiteit. De kopie van de Belgische identiteitskaart van uw zus B. is een indicatie van haar identiteit. Daarbij dient nog opgemerkt te worden dat het loutere feit dat u een familielid bent van een begunstigde van de Belgische nationaliteit geen gevolg heeft voor uw verzoek om internationale bescherming en u aldus niet automatisch recht geeft op een internationale beschermingsstatus. U brengt immers geen elementen aan waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Ook wat betreft het verzoek om internationale bescherming en de beslissing in het dossier van uw vermeende schoonbroer, dient opgemerkt dat elk dossier individueel dient onderzocht en beoordeeld dient te worden op de eigen merites. Het louter verwijzen hiernaar volstaat aldus niet om enig risico dat u in concreto zou lopen, aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud dient opgemerkt te worden dat deze kleine aanpassingen betreffen. Zo stelt u dat u gehuwd bent op 28 januari 2008 in plaats van 27 januari 2008 (NPO, p. 5), en stelt u in het jaar 1985 acht jaar oud geweest te zijn in plaats van achttien jaar (NPO, p. 10). Evenwel doen deze correcties op geen enkele wijze afbreuk aan de pertinente vaststellingen en overwegingen in bovenstaande beslissing, noch vermogen zij om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTE-profielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In

deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten (supra).

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongelooftwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, 52, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, 52, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u met in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48, 48/3, 48/4, 48/5, 49 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van "een aantal verdragsartikelen van directe werking" en van de artikelen 1, 3, 4 en 5 van "de wet van 8/8/1983 tot regeling van een rijksregister van de natuurlijke personen".

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.3. Verzoeker voegt de volgende stukken bij zijn verzoekschrift (zie inventaris bij het verzoekschrift):

“2° Huwelijksakte M.J.V. en B.

3° Bewijs gezinssamenstelling met bewijs erkenning huwelijk

4° Bewijzen verwantschap

a) Geboorteakte verzoekende partij

b) Huwelijksakte verzoekende partij

5° Copie paspoort schoonbroer met daarbij het bewijs dat de inreisprocedure niet alléén niet gelukt is, doch dat deze enige tijd duurde”.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving

van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

5.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Hoewel u stelde hartproblemen te kennen en hartpijn te hebben (NPO, d.d. 27 mei 2024, p. 2). Ter staving legde u een schriftje met notities betreffende uw medische problematiek, een medisch attest van een ziekenhuis en een medisch attest van het Belgische Rode Kruis neer. U werd bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op 27 mei 2024 echter gevraagd of u in staat was om het interview te doen, waarop u bevestigend antwoordde. U gaf geen specifieke noden aan (NPO, p. 2). Na de pauze werd u andermaal gevraagd of u het goed stelde, en haalde u geen problemen aan (NPO, p. 11).*

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Deze motieven worden door verzoeker niet op dienstige wijze betwist. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt als volgt: *“De hartziekte van de verzoekende partij die er op zichzelf voor kan zorgen dat zelfs wanneer een verhoor ogenschijnlijk geen gebreken vertoont dit wel degelijk het geval kan zijn; of die consequenties kan hebben bij terugkeer naar het land van herkomst, wat voor een gewone sterveling kan verdragen worden kan ernstige gevolgen hebben”,* laat hij geheel na concreet te duiden welke steunmaatregelen volgens hem in het licht van zijn hartziekte noodzakelijk zouden zijn geweest opdat ervan kan worden uitgegaan dat zijn rechten in het kader van de onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen. Evenmin duidt hij *in concreto* aan waar en/of op welke wijze zijn hartziekte tijdens zijn persoonlijk onderhoud enige impact zou hebben gehad die dermate is dat er niet van zou kunnen worden uitgegaan dat zijn rechten in het kader van de onderhavige procedure

gerespecteerd worden, evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen. Uit de voorgelegde medische documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) blijkt voorts nergens dat verzoeker omwille van zijn hartziekte niet op een normale wijze zou kunnen deelnemen aan onderhavige asielprocedure en/of dat hij niet in staat zou kunnen worden geacht tot het afleggen van coherente, doorleefde, gedetailleerde en geloofwaardige verklaringen inzake de kernelementen van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoeker verklaart door de Sri Lankaanse autoriteiten te worden gevisieerd omwille van de activiteiten van zijn schoonbroer voor de *Liberation Tigers of Tamil Eelam* (hierna: LTTE) in Sri Lanka en voor het *Tamil Coordinating Committee* (hierna: TCC) in België. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

6.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas.

Vooreerst dient vastgesteld dat in de bestreden beslissing op goede gronden wordt vastgesteld dat verzoeker geen duidelijk zicht biedt op zijn reisweg, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid:

“Allereerst wordt opgemerkt dat u in gebreke bleef een duidelijk zicht te geven op uw uitreis uit Sri Lanka en uw reisweg naar Europa waardoor het vermoeden ontstaat dat u essentiële informatie voor het Commissariaat-generaal tracht achter te houden. Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans redelijkerwijze verwacht worden dat hij volledige en waarheidsgetrouwe informatie aanreikt aangaande essentiële elementen als zijn identiteit, alsook zijn reisweg en relaas, en dat hij er alles aan doet om die zo goed mogelijk te staven. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 12 oktober 2023, punt 1) werd u dan ook nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Echter bleef u in gebreke enig document of stuk neer te leggen die uw laatste uitreis uit Sri Lanka en uw reisweg zou kunnen staven. Uw eigen paspoort was slechts geldig van 27 juli 2009 tot 27 juli 2019 en biedt aldus geen zicht op de periode die daarop volgt. Hoe dan ook legde u slechts kopieën van enkele bladzijden uit dit paspoort neer, waardoor u eveneens in gebreke blijft een volledig zicht te geven op waar en wanneer u in de desbetreffende periode verbleven heeft. Met betrekking tot uw tweede eigen paspoort verklaarde u op nogal stereotiepe wijze dat deze werd afgenomen door de smokkelaar in Trincomali, en nooit meer werd teruggegeven (NPO, p. 5). U heeft nagelaten het verlies ervan ooit aan te geven bij eender welke autoriteiten (NPO, p. 5), waardoor dit niets meer dan een blote bewering is. U beweerde Sri Lanka op illegale wijze, met een vals paspoort van de smokkelaar, verlaten te hebben op 27 september 2023 (NPO, p. 8). U gevraagd details te verschaffen over dit vermeende valse paspoort, stelde u louter en alleen dat u onder de naam A. reisde en het paspoort er uit zag als een Frans paspoort. U dacht dat het paspoort rood was. Verder wist u er niets over te vertellen (NPO, p. 8). Gezien de frequente en doorgedreven identiteitscontroles op internationale luchthavens is het volstrekt ongeloofwaardig dat u zou reizen met een reistitel waarvan u nauwelijks kennis bleek te hebben. Het schijnt het Commissariaat-generaal dan ook toe dat u op legale wijze Sri Lanka, alsook reeds langer, verlaten heeft en nog in het bezit bent van uw eigen paspoort maar deze liever niet kenbaar wenst te maken daar de inhoud ervan mogelijks niet zou stroken met uw eigen verklaringen. Zulks getuigt van weinig oprechtheid in uw hoofde en houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw geloofwaardigheid.”

In zijn verzoekschrift wijst verzoeker op zijn hartziekte, die hem zou verhinderd hebben om “*avontuurlijk en stresvoll illegaal*” te reizen. Nergens uit de door verzoeker bijgebrachte medische documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) blijkt evenwel dat verzoeker omwille van zijn hartziekte niet zou kunnen reizen. Verder kan redelijkerwijze worden aangenomen dat het op legale wijze reizen met zijn eigen paspoort een minder stressvolle onderneming zou zijn dan het op illegale wijze uitreizen met een smokkelaar en een vals paspoort. Verzoeker bezat immers een paspoort, dat evenwel door de smokkelaar zou zijn afgenomen en niet meer zou zijn teruggegeven. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker het verlies van dit paspoort kan aangeven bij de Belgische politie. Verzoekers bewering, dat “*feiten in het buitenland worden niet door de Belgische overheid behandeld*”, is slechts een blote bewering die geenszins aantoont dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om het verlies van zijn paspoort aan te geven. Verzoeker maakte voorts het reizen met een smokkelaar kenbaar, zodat zijn bewering, dat dit gegeven

“waarschijnlijk aanleiding [kan] geven tot opname in een gesloten centrum”, geenszins ernstig is. Voorts wijst de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing terecht op dat het, gelet op mogelijke controles op internationale luchthavens, niet aannemelijk is dat verzoeker amper kennis heeft over het valse paspoort waarmee hij zou hebben gereisd. Gezien het geheel van het voorgaande, dient besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde reis naar Europa met een smokkelaar en een vals paspoort en dat hij zijn eigen paspoort achterhoudt om de erin vervatte gegevens, die mogelijk niet overeenstemmen met zijn verklaringen, te verhullen.

Waar verzoeker bij zijn verzoekschrift documenten voegt ter staving van het huwelijk tussen zijn zus B. en M.J.V. (stukken 2-4), kan hieruit inderdaad voormeld huwelijk en de (aangetrouwde) familieband tussen verzoeker en M.J.V. blijken. Dit neemt evenwel niet weg dat in de bestreden beslissing op pertinente wijze wordt vastgesteld dat verzoekers kennis over de problemen die zijn schoonbroer M.J.V. zou hebben gekend, dermate gebrekkig is, dat afbreuk wordt gedaan aan zijn voorgehouden problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten naar aanleiding van de activiteiten en de problemen van zijn schoonbroer, hetgeen des te meer klemmt daar verzoeker in België bij zijn zus en schoonbroer verblijft, alsmede dat verzoeker zijn persoonlijke problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten geenszins concreet aannemelijk maakt:

“Voorts legde u uiterst vage en weinig coherente verklaringen af aangaande M.J. en zijn persoonlijke situatie met als gevolg dat er op ernstige wijze wordt betwist dat u hem überhaupt persoonlijk zou kennen of zou gekend hebben. Zo verklaarde u dat M.J. omwille van zijn banden met de LTTE Sri Lanka op zestienjarige leeftijd gearresteerd werd, maar werd vrijgekocht en vervolgens naar België vluchtte (NPO, p. 12). Vreemd genoeg wist u echter niet te vertellen wanneer precies hij voor het eerst naar België gekomen was (NPO, p. 13). U gokte dat dit in de jaren negentig was (NPO, p. 6). Hoewel u beweerde dat M.J. in 2003 in Trincomali met uw zus huwde, zou u pas meer dan tien jaar later, in 2015, te weten komen dat hij lid was van de LTTE (NPO, p. 11, 15). Zulks is bevreemdend en weinig geloofwaardig. U voorts over J.M. en zijn banden met de LTTE bevraagd, verklaarde u uiterst vaag: “Hij was in de LTTE”, “Zelfs nadat hij hier was gekomen, verzamelde hij fondsen die hij zond naar de LTTE. Hij deed dit via de TCC organisatie” (NPO, p. 12). U gevraagd om meer details te verschaffen over zijn lidmaatschap, antwoordde u echter dat hij u geen informatie gegeven had. Hij zou u louter en alleen verteld hebben dat hij ‘actief’ was. U verklaarde uitdrukkelijk niets te weten over zijn activiteiten bij de LTTE, noch wist u te vertellen wanneer precies hij zich had aangesloten (NPO, p. 12-13). Van een verzoeker om internationale bescherming kan echter redelijkerwijze verwacht worden dat hij alle opgeworpen elementen, die de kern en directe oorzaak vormen van zijn eigen problemen en relaas, op uitvoerige wijze kan toelichten. Dat u niet in staat bent enigszins concrete en essentiële informatie te verschaffen met betrekking tot uw beweerde schoonbroer en zijn activiteiten bij de LTTE, is geenszins ernstig en is vernietigend voor uw geloofwaardigheid. Daar u stelde dat u heden bij uw zus en schoonbroer verblijft (NPO, p. 6) en u aldus in de mogelijkheid bent geweest om zich voorafgaand aan het persoonlijk onderhoud op uitgebreide en afdoende wijze te informeren, is het gebrek aan kennis over uw beweerde schoonbroer zijn activiteiten op geen enkele wijze verschoonbaar. U legde geen enkel stuk neer dat zijn lidmaatschap bij de LTTE en/of TCC zou kunnen staven.

Wat er ook van zij, evenmin kan enig geloof worden gehecht aan uw bewering omwille van het lidmaatschap van uw beweerde schoonbroer bij de LTTE en TCC zelf ooit problemen gekend te hebben met de Sri Lankaanse autoriteiten. Het Commissariaat-generaal stelt immers vast dat u allerminst overtuigende noch geloofwaardige elementen heeft aangereikt met betrekking tot uw voorgehouden relaas an sich.

Om te beginnen stipt het Commissariaat-generaal aan dat M.J. reeds in de jaren negentig Sri Lanka ontvlucht zou zijn (NPO, p. 6) en een laatste maal naar Sri Lanka reisde in 2003 (NPO, p. 13). Hierna zou hij nooit meer zijn teruggekeerd. Dat de Sri Lankaanse autoriteiten, na meer dan twintig jaar, tot op heden actief op zoek zouden zijn naar M.J. en nog steeds informatie over hem trachten te verkrijgen, is volkomen ongeloofwaardig.

Mocht er toch enig geloof worden gehecht aan deze bewering - quod non, is het in elk geval niet geloofwaardig dat de Sri Lankaanse autoriteiten u zouden viseren om informatie te verkrijgen over M.J.. U maakte immers geenszins aannemelijk dat alle familieleden van M.J. Sri Lanka verlaten hadden en u als enige ‘verwant’ nog in het land verbleef. Zo werd u gevraagd of er nog familieleden van M.J. in Sri Lanka verbleven, maar antwoordde u negatief. Iedereen zou naar het buitenland vertrokken zijn, al was u opmerkelijk genoeg niet bij machte concrete informatie aan te reiken over hun vertrekdatum (NPO, p. 12). Dat u als enige verwant van M.J. in Sri Lanka zou achtergebleven zijn, is dan ook een blote bewering die u op geen enkele manier hard maakte. Bijgevolg acht het Commissariaat-generaal het ongeloofwaardig dat u het doelwit zou geworden zijn van de Sri Lankaanse autoriteiten.

De geloofwaardigheid van uw relaas wordt verder teniet gedaan daar u allerminst aannemelijke en bovendien tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de problemen en incidenten die u zou ondervonden hebben. Het eerste incident dat u aanhaalde betreft een algemene inspectie in uw regio in 2005. U verklaarde dat de Sri Lankaanse autoriteiten op zoek waren naar LTTE-leden en “mensen die geen identiteitsdocumenten bij zich hadden” (NPO, p. 9). U werd tegengehouden en geslagen, maar werd vrijgelaten toen uw vader uw identiteitsdocumenten aan de autoriteiten afleverde (NPO, p. 8, 9, 10). Nergens uit uw verklaringen blijkt echter dat u omwille van dit incident een vrees diende te koesteren. Na het afleveren

van uw identiteitsdocumenten werd u immers gewoon vrijgelaten en deed er zich geen probleem meer voor. Desalniettemin stelde u dat u na dit incident 'panikeerde' en om die reden in 2006 naar Dubai vertrok (NPO, p. 9). Dat u pas het daaropvolgende jaar Sri Lanka verliet, ondermijnt evenwel de ernst en geloofwaardigheid van het voorgehouden incident alsook uw vrees op totale wijze. Het tweede incident waar u naar verwees, betreft een bezoek van twee onbekenden bij uw thuis op 18 maart 2008. Deze twee personen waren naar u op zoek en hadden uw moeder ondervraagd daar uzelf op dat moment bij uw schoonfamilie op bezoek was (NPO, p. 9, 13, 14). Uw moeder dacht dat de twee onbekenden CID-officieren waren en verbood u nog naar huis te komen. U beweerde hierna nooit meer naar huis teruggekeerd te zijn (NPO, p. 13). Deze bewering wordt echter totaal ongeloofwaardig bevonden daar u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud stelde dat u omwille van dit incident pas in augustus 2009 naar uw schoonfamilie verhuisde (NPO, p. 4). Hoewel u stelde dat u na het bezoek van de twee onbekenden andermaal 'panikeerde', liet u meer dan een jaar verstrijken vooraleer u op 30 augustus 2009 het land uit 'vluchtte' en naar Qatar reisde om daar te werken (NPO, p. 9). Gelet op het feit dat u meer dan een jaar in Sri Lanka kon verblijven zonder nog enige problemen te ondervinden, acht het Commissariaat-generaal het volkomen ongeloofwaardig dat de Sri Lankaanse autoriteiten naar u op zoek waren. De ongeloofwaardigheid van deze bewering, blijkt eveneens uit het feit dat u in augustus 2011 op legale wijze van Qatar naar Sri Lanka reisde om 42 dagen op vakantie te komen (NPO, p. 10, 14). Sterker nog, u nam ontslag van uw werk in Qatar en keerde in maart 2013 terug naar Sri Lanka (NPO, p. 14). Uw terugkeer naar Sri Lanka is op geen enkele wijze verenigbaar met uw bewering destijds gezocht te worden door de Sri Lankaanse autoriteiten en ondermijnt op totale wijze de geloofwaardigheid van uw relaas in globo.

Zeven jaar lang vond er geen enkel incident plaats, tot de Sri Lankaanse autoriteiten op 23 februari 2015 plotseling contact met u opnamen. U werd per brief opgeroepen voor onderzoek bij het hoofdkantoor van de CID (NPO, p. 10, 14). Dat de Sri Lankaanse autoriteiten al die jaren een passieve houding hadden aangenomen en u zomaar met rust hadden gelaten, is bevreemdend en houdt weinig steek. U beweerde op 28 februari 2015 naar het hoofdkantoor van de CID gegaan te zijn, waar u gevraagd werd om alle informatie over M.J. te bezorgen. Daarna werd u vrijgelaten (NPO, p. 15). Ter staving van dit incident legde u een oproepingsbrief van de CID neer. Echter wordt aangestipt dat uit beschikbare informatie blijkt dat allerhande Sri Lankaanse documenten gezien de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, waardoor de bewijswaarde an sich eerder relatief is. De door u neergelegde brief is aldus niet bij machte het voorgehouden incident te staven.

Vervolgens zou het vreemd genoeg andermaal verschillende jaren duren vooraleer u terug in aanraking kwam met de CID. U verklaarde dat u op 5 februari 2021 door de CID in hechtenis werd vastgehouden, omdat u na het onderzoek in 2015 in gebreke was gebleven informatie te bezorgen over M.J. (NPO, p. 11, 15). U gevraagd waarom de CID u van 2015 tot 2021 niet meer gecontacteerd hadden, stelde u nogal flauw en stereotiep dat uw gsm 'stuk' was (NPO, p. 16). Eerder tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u echter nog dat u uw gsm was 'kwijtgeraakt' (NPO, p. 11). Dat u zo makkelijk van de CID zou afkomen, is hoe dan ook totaal ongeloofwaardig. Voorts wordt de geloofwaardigheid van uw relaas verder teniet gedaan daar u ten aanzien van de DVZ andersluidende verklaringen aflegde. Daar verklaarde u: "Driejaar lang vroegen ze achter informatie van hem. Mijn telefoon was beschadigd en ik had geen contact meer met mijn schoonbroer. Ik zei hen dat ik geen nieuwe informatie had" (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Bovenvermelde verklaringen zijn dermate tegenstrijdig dat ze op geen enkele wijze verschoonbaar zijn en doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Voorts stelde u twee jaar vastgehouden geweest te zijn (NPO, p. 11), terwijl uit uw latere verklaringen dan weer bleek dat u eigenlijk slechts van februari 2021 tot augustus 2022 werd vastgehouden (NPO, p. 15). Hoewel u beweerde gedurende een lange periode vastgehouden geweest te zijn, waren uw verklaringen omtrent uw gevangenhouding uiterst beknopt en vaag. U gevraagd of u in een gevangenis werd vastgehouden, antwoordde u naast de kwestie dat u een klein raampje had om naar buiten te kijken (NPO, p. 16). Gepolst naar wat er allemaal gebeurd was tijdens uw gevangenhouding, stelde u summier: "Om zes uur in de ochtend werden we buiten gelaten om ons te wassen. Daarna staken ze ons terug", "Dat is alles" (NPO, p. 16). Dat u niets meer over uw gevangenhouding kon vertellen, is andermaal vernietigend voor de geloofwaardigheid van de door u beweerde feiten. Ook uw verklaringen omtrent de omkoping van de minister en uw vrijlating, zijn geenszins overtuigend. Zo werd u gevraagd hoe uw echtgenote deze minister kende, en antwoordde u opvallend vaag: "Er waren politici in ons dorp. Via hen hebben ze hem bereikt" (NPO, p. 16). U kon bovendien niets concreet over de minister vertellen (NPO, p. 16). De ongeloofwaardigheid van uw relaas en uw voorgehouden vrees wordt andermaal bevestigd door het feit dat u na uw vrijlating nog een jaar in Sri Lanka kon verblijven, zonder enige problemen ondervonden te hebben met de autoriteiten. Zo zou pas op 27 september 2023 vetrokken zijn (NPO, p. 8)."

Waar kan worden aangenomen dat verzoekers schoonbroer in het verleden door de Sri Lankaanse autoriteiten werd geïnterviewd, komt het aan verzoeker toe om aan de hand van coherente, gedetailleerde, doorleefde en geloofwaardige verklaringen concreet aan te tonen dat ook hij omwille van deze problemen van zijn schoonbroer door de Sri Lankaanse autoriteiten werd/wordt geïnterviewd, waar hij evenwel, gezien voormelde pertinente motieven uit de bestreden beslissing, geheel in gebreke blijft. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift wijst op zijn hartziekte, waardoor hij zich kan vergissen, dient vastgesteld dat uit de voorgelegde medische documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) nergens blijkt dat

verzoeker omwille van zijn hartziekte geheugen- en/of andere mentale problemen zou kennen. Het tijdsverloop sedert de aangehaalde feiten, zowel degene die zijn schoonbroer meemaakte als degene die verzoeker zelf stelt te hebben meegemaakt, en de bewering dat verzoeker en zijn schoonbroer elkaar eigenlijk niet (goed) kenden, vormen evenmin een afdoende verschoning voor voormelde pertinente vaststellingen uit de bestreden beslissing. Verzoeker woont in België immers in bij zijn zus en schoonbroer, hetgeen hem uitgebreid de kans gaf om zich terdege over de problemen van zijn schoonbroer te informeren. Dat verzoeker liever niets weet over de problemen van zijn schoonbroer omdat dit een gevaarlijke strategie zou zijn, zoals gesteld in het verzoekschrift (p. 30), is in het licht van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming omwille van (onder meer) deze problemen geenszins ernstig. Voorts kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het vluchtrelaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Daar de aangehaalde gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, kunnen zij geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift zodat hij bij machte zou moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten, *quod non*. Waar verzoeker verder beweert dat de problemen van zijn schoonbroer al lang achter zich liggen, dat hij het recht heeft hieraan niet te worden herinnerd, *“dit enkel en alléén maar om te voldoen aan het opdreunen van een geheugenles door iemand die deze gebeurtenissen niet heeft meegemaakt”*, stelt verzoeker evenwel zelf dat zijn schoonbroer recent nog problemen ondervond tijdens een reis naar Singapore omdat hij op een *“lijst van terroristen”* van de Sri Lankaanse overheid staat, zodat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat de problemen van zijn schoonbroer achter hem zouden liggen. Temeer gelet op zijn activiteiten voor het TCC in België, kan geenszins worden aangenomen dat verzoekers schoonbroer niet meer aan het verleden wil worden herinnerd. Dat verzoeker de ernst en het belang van de problemen van zijn schoonbroer op dermate gekunstelde wijze tracht te minimaliseren, toont eens te meer aan dat hij in wezen niet in de problemen van zijn schoonbroer geïnteresseerd was/is, hetgeen duidt op het ongeloofwaardig karakter van verzoekers persoonlijke problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten. De in het verzoekschrift aangehaalde *“afkoelingsperiode en amnestie”* doen hieraan evenmin afbreuk. Verzoeker beweerde immers nog in 2015 en 2022 door de Sri Lankaanse autoriteiten te zijn geviseerd naar aanleiding van de problemen van zijn schoonbroer met deze autoriteiten.

Verder liggen geen aannemelijke, concrete gegevens voor waaruit zou kunnen blijken dat verzoeker persoonlijk door de Sri Lankaanse autoriteiten dreigt te worden geviseerd omwille van het plaatsen van zijn schoonbroer op voormelde *“lijst van terroristen”*. Te meer daar verzoeker in zijn verzoekschrift zelf stelt dat de problemen van zijn schoonbroer in het verleden thans niet meer zo relevant zijn. Verzoeker stelt dat zijn schoonbroer (opnieuw) in het vizier zou zijn gekomen naar aanleiding van zijn bezoek aan een huwelijk en zijn deelname aan protesten tegen de regering, doch deze elementen hebben op geen enkele wijze *in concreto* betrekking op verzoekers persoonlijke, individuele situatie, temeer daar hij – gezien het voorgaande – geenszins concreet aannemelijk maakt dat hij in het verleden reeds in de negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond in het licht van de problemen die zijn schoonbroer in het verleden reeds met hen heeft gekend.

Waar verzoeker verder betoogt dat hij in het verleden meermaals Sri Lanka verliet en terugkeerde en dat de oorlog tussen de Sri Lankaanse overheid en de LTTE in 2009 eindigde, dient erop gewezen dat uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat het beëindigen van deze oorlog in 2009 er niet aan in de weg stond dat de Sri Lankaanse autoriteiten inwoners van Tamil-origine nog steeds viseren en vervolgen. De door verzoeker aangehaalde problemen in 2005 en 2008 zijn in dit licht dan ook wel degelijk relevant. Dat verzoeker toen telkenmale wachtte om Sri Lanka te verlaten en in deze tussentijd telkens met rust werd gelaten, ondermijnt dan ook wel degelijk de ernst en de geloofwaardigheid van deze problemen. Waar verzoeker stelt dat niet werd onderzocht of hij toen over een intern vestigingsalternatief beschikte in Sri Lanka, komt het aan hemzelf toe, gelet op de op hem rustende medewerkingsplicht, om de asielinstanties kenbaar te maken dat hij toen over dergelijk vestigingsalternatief beschikte, hetgeen hij evenwel naliët en nog steeds nalaat. Dergelijk verweer is geenszins ernstig.

Verder dient vastgesteld dat verzoeker in zijn verzoekschrift (p. 32) niet verder komt dan te ontkennen dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn voorgehouden problemen in 2021, hetgeen uiteraard deze terecht in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden niet ongedaan maakt. Inzake het in de bestreden beslissing vastgestelde ondoorleefd karakter van verzoekers verklaringen over zijn beweerde gevangenschap, komt verzoeker in zijn verzoekschrift (p. 33) niet verder dan het bevestigen hiervan. Dat het verblijf in de gevangenis eentonig was, doet geen afbreuk aan het feit dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker hierover doorleefde en gedetailleerde verklaringen kan afleggen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Verder stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden tevens terecht als volgt:

“Betreffende de problemen die u in de jaren 80 en 90 zou ondervonden hebben tijdens de Sri Lankaanse burgeroorlog (NPO, p. 10), wordt nog opgemerkt dat deze uiterst gedateerd en aldus niet meer actueel zijn. Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen dat u hierdoor op heden nog een vrees koestert en acht het Commissariaat-generaal het dan ook niet aannemelijk dat u omwille van deze voorgehouden incidenten bij terugkeer naar uw land van herkomst nog problemen zou ondervinden.”

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift, zodat deze motivering onverminderd overeind blijft.

Met betrekking tot de documenten die verzoeker voorlegde (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“Tot slot werden de door u neergelegde stukken ter staving van uw asielrelaas reeds gedeeltelijk besproken en zijn zij niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben slechts een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een in casu ongeloofwaardig relaas herstellen. Uw geboorteakte, de kopie van uw identiteitskaart en de kopie van uw rijbewijs staven uw identiteit, hetgeen heden niet betwist wordt. Uw huwelijksakte staat dat u gehuwd bent. Ter staving van uw vasthouding in 2021 legde u een aanklacht van uw echtgenote bij de politie neer. Echter wordt andermaal benadrukt dat de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten eerder relatief is, daar ze door de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt. Bovendien is de aanklacht tegenstrijdig met uw eigen verklaringen, waardoor de authenticiteit ervan volledig teniet gedaan wordt. U verklaarde immers dat u op 5 februari 2021 werd vastgehouden door de Sri Lankaanse autoriteiten, terwijl de brief stelt dat u het huis verlaten had op 10 februari 2021 en vervolgens nooit meer was thuisgekomen (zie vertaling). De brief staat geenszins uw voorgehouden vasthouding . Het certificaat betreffende uw tewerkstelling in Qatar staat dat u in Qatar tewerkgesteld bent geweest. De klacht van uw moeder bij de Human Rights Commission of Sri Lanka staat geenszins het voorgehouden incident van 2008. Het betreft immers een louter 'kaartje' waar, afgezien van de vermelding "complaint of threat", geen concrete en relevante informatie in wordt uiteengezet. De lijst van de Sri Lankaanse overheid met namen van verbannen personen en het daarbij horende document betreffende M.J., staven dat de persoon M.J. genoemd wordt onder Regulation 4(7) van de United Nations Regulations No. 1 of 2012. Het attest van de ICRC betreffende de problemen van M.J. vermeldt dat hij zich verschillende malen bij de ICRC heeft aangemeld tussen 30 juni 1993 en 17 maart 1994, en dat hij vastgehouden zou geweest zijn. Dit stuk heeft betrekking op de persoon M.J. en staat op geen enkele wijze uw eigen problemen. Immers werd reeds uitvoerig uiteengezet waarom geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering omwille van zijn lidmaatschap bij de LTTE en TCC zelf problemen gekend te hebben (supra). Het paspoort van M.J. staat dat hij in juli 2023 naar Maleisië gereisd is. De foto van de herdenkingsplechtigheid van uw (vermeende) overleden broer is een indicatie dat hij in 1988 om het leven is gekomen. De foto vormt echter geen sluitend bewijs voor zijn overlijden, daar privéfoto's objectieve bewijswaarde ontberen gezien deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat is afgebeeld. Het CGVS heeft met andere woorden geen enkel zicht op waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze persoon zou zijn overleden. Dat hij immers uw broer zou zijn en bovendien actief zou zijn geweest bij de LTTE, bleek evenzeer een blote bewering die u niet hard wist te maken. De folder van de kerk waar u gewoonlijk naartoe gaat is irrelevant in het kader van uw verzoek om internationale bescherming en kan buiten beschouwing gelaten worden. Het inschrijvingsformulier van een cursus Nederlands staat dat u zich heeft ingeschreven voor een opleiding in het schooljaar 2023-2024. Wat betreft de brief van een Sri Lankaanse katholieke priester betreffende uw problemen wordt opgemerkt dat deze geen enkele bewijswaarde heeft daar deze door eender wie, eender waar en eender wanneer geschreven kan zijn. Gelet op het zeer gesolliciteerde karakter van de brief, kan er geen enkel geloof aan worden gehecht. De kopieën van de Britse paspoorten van uw broers R.W. en J.C.W. zijn een indicatie van hun identiteit. De kopie van de Belgische identiteitskaart van uw zus B. is een indicatie van haar identiteit. Daarbij dient nog opgemerkt te worden dat het loutere feit dat u een familielid bent van een begunstigde van de Belgische nationaliteit geen gevolg heeft voor uw verzoek om internationale bescherming en u aldus niet automatisch recht geeft op een internationale beschermingsstatus. U brengt immers geen elementen aan waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Ook wat betreft het verzoek om internationale bescherming en de beslissing in het dossier van uw vermeende schoonbroer, dient opgemerkt dat elk dossier individueel dient onderzocht en beoordeeld dient te worden op de eigen merites. Het louter verwijzen hiernaar volstaat aldus niet om enig risico dat u in concreto zou lopen, aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud dient opgemerkt te worden dat deze kleine aanpassingen betreffen. Zo stelt u dat u gehuwd bent op 28 januari 2008 in plaats van 27 januari 2008 (NPO, p. 5), en stelt u in het jaar 1985 acht jaar oud geweest te zijn in plaats van achttien jaar (NPO, p. 10). Evenwel doen deze correcties op geen enkele wijze afbreuk aan de pertinente vaststellingen en

overwegingen in bovenstaande beslissing, noch vermogen zij om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen."

Verzoeker gaat er in zijn verzoekschrift verkeerdelijk van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal (en bijgevolg ook de Raad) kan evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren. *In casu* werd door de commissaris-generaal omwille van bovenstaande redenen terecht geoordeeld dat geen enkele bewijswaarde kan worden verleend aan de door verzoeker bijgebrachte documenten. De kopie van het paspoort van verzoekers schoonbroer (verzoekschrift, stuk 5) heeft betrekking op deze schoonbroer en is dan ook geenszins van aard om de geloofwaardigheid van verzoekers eigen, persoonlijke problemen alsnog te herstellen.

Tevens wijst de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht op het volgende:

"Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Srilankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Srilankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zon ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTE-profielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Srilankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden

van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten (supra).

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geviseerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u."

Mede gelet op het voorgaande, voert verzoeker dienaangaande geen enkel dienstig concreet en inhoudelijk verweer tegen deze pertinente vaststellingen en evenmin brengt hij enig objectief stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) onjuist, achterhaald en/of onvolledig zou zijn.

Verzoekers medische gezondheidstoestand werd bij onderhavige beoordeling betrokken. Wat betreft eventuele louter medische problemen dient verzoeker zich te wenden tot de hiertoe geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt verder geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde vluchtrelaas. Derhalve is verzoekers verwijzing in dit kader naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

6.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

6.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

6.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie

er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een "reëel risico" loopt. Het begrip "reëel risico" wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip "ernstige schade" door drie onderscheiden situaties te voorzien.

7.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

7.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

7.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sri Lanka actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

10. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend vijftientig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER